

ספר הזוהר

מהתנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ספר זוהר תורה

הוא לקוט גדול ונפלא מכל ספרי הזוהר,
כל המאמרים השייכים לכל פרשה ופרשה עם לשון הקודש,
בקה יוכל כל אחד ללמוד הפרשה ולהבין הפסוקים עם מדרשי הזוהר,
בפרט בשבת קודש שהוא זמן המיוחד ללמוד הזוהר הקדוש,
ובזמן קצר כ-7 דקות ביום ילמד הפרשה עם מתיקות הזוהר,
"ספר הזוהר אפילו בקריאה לבד יש בו כוח לעשות נסים" (הנהגות הרמ"ז דף קעה:)

פרשת שלח

"דה היומי"

מסדר ומחולק כפי ימות השבוע

בספרא דא יפקו מן גלותא ברחמי

מופץ ללא מטרות רוח כלל - לקירוב הגאולה ברחמי

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי, עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש סיון שנת תשע"ד לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

מכתב בעל הסולם:

יודעת נאלמנה, שעציון לא
 היה לעולם האר"י ז"ל עז
 היום הזה, לי שביין את
 שטת האר"י ז"ל, על שורשו
 וכי והנה ברצון העליון
 יתי, צייתי לעיבור נשמת האר"י ז"ל, לא לפני העשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם לפני ע"מי,
 אלה נבחרתי אני אצלמה נפלאה זו, שלא בכה
 בה אצב לעת פטירתו עז היום, ולא אובא אהאריק
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה אצבר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)

תוכן הענינים

עולמים.....	ז	כלב ופנחס שהיו שלוחים נאמנים אצל יהושע.....	ה
ויעלו בנגב. האנשים נכנסים בתוכה בנגב, בלב עצל, כמי		בשביל שלקחו עצה רעה לעצמם, מתו הם וכל אלה שקבלו	
שמתיגע לחנם ביבשות, שמחשב שאין בה שחר.....	ז	דבריהם.....	ו
וחרבון זה מתורה שבכתב יוצא, אמור לחכמה אחותי		כלב נשמת מהם - והלך להשתטח על קברי האבות.....	ו
את.....	ז	כיון ששלחו ליכנס שמה נצרך להיות בשלמות.....	ו
בזיון גדול האיך אין מכבדים את לומדי התורה.....	ט	השכינה נכנסה שמה עם כלב לבשר להאבות שהגיע הזמן	
הלומד תורה צריך להיות חזק וגיבור וכן צריך שיהיה לו		שיכנסו בניהם לארץ שנשבע להם הקב"ה.....	ט
עושר בתים מלאים כל טוב שלא יסחר להם כלום.....	ט	שוכני עפר לולא תפילותיהם על אנשים החיים לא היו	
אך בה' אל תמרודו, שמבקש לבל נמרד בתורה, שהתורה לא		מתקיימים חצי יום בעולם.....	ט
צריכה עשירות, ולא כלי כסף וזהב.....	כ	לאחר שכרתו אשכל ההוא באו להגביה לו לא יכלו באו	
לפיכך היה דינו שתום ולא נתפרש דינו כדינים אחרים לפי		ליקח לו לא יכלו, באו כלב ויהושע לקחו אותו והגביהו אותו	
שענין זה צריך להיות בלחש ובהסתר ולא בהתגלות.....	כ	ונזקף על ידם.....	י
ציצית - זה הוא האות של המלך לזכור ולעשות.....	כג	בג' שמות נקראו. נפילים, ענקים, רפאים/ על הכל מוחל	
מה הטעם של אותן הזכירות, אלא משל לבן שפרץ גדר		הקב"ה לבד מן לשון הרע.....	י
ונשכו כלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו היה אומר,		נכנסנו שמה לארץ שהיא שהיית משבחה בכל יום,.....	יג
תזכור כאשר נשך אותך הכלב.....	כג	עצה לקחו להוציא שם רע על הכל - על הארץ ועל	
אלו שקוראים קריאת שמע בלא ציצית ומעידים עדות שקר		הקב"ה.....	יג
בכל יום, וי להם שאין להם חלק בעולם הבא.....	כד	זכאים הם ישראל מעכו"ם שבעולם שהקב"ה בחר בהם	
מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה		ומתפאר בהם שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל	
ותפילין בראשו בשעה שיוצא בין שני המזוזות נזדמנת		שיעסקו בתורה.....	יד
השכינה עליו.....	כד	אדם הלושב ציצית ונתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות	
כל שאינו זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף של מצוה,		עליונות, נעשה בכל יום תמים. צד הרע כאשר יסתכל באדם	
ולהתלבש בלבוש של מצוה כאשר נכנס בעולם הוא עומד		הזה בל יוכל להרע לו בעין רעה.....	טו
שם בלבוש מטונף.....	כה	כל נשים הצדקניות שבאותו הדור באות למרים, ויום ההוא	
סודות הספר - ספרא דצניעותא.....	כז	נקרא יום שמחה, ויודעות להשתדל בידיעת ריבון	
כמה עדים עשה הקדוש ברוך הוא להעיד באנשים וכולם		העולמים.....	טז
בעצה טובה ובהתראה עומדים נגדו.....	כז	התיגעו בתורה ותראו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו	
נכור של דוד המנגן מאליו למלך עליון הקדוש.....	כח	אותו.....	טז
לולב וערבה תשמישי קדושה הם ולמה נזרקים אלא עיקר		ואת העם היושב עליה, אלו הצדיקים שבגן עדן, העומדים	
תשמישי קדושה הן אלו שיש בהם כתב של השם		שורות שורות בכבוד עליון במדרגות עליונות.....	טז
הקדוש.....	כח	היש בה עץ אם אין, היש בה עץ החיים לעולם ולעולמי	
סוד עטיפת טלית של מצוה.....	כט		

פרשת שלה

זוהר פרשת (קנו ע"ב)

כלב ופנחס שהיו שלוחים נאמנים אצל יהושע

שלה לך אנשים ויתורו את ארץ כנען וגו'. אמר רבי חייא בוא וראה משה היה בבחינת שמש, ובקש ליכנס לארץ, אמר ליה הקב"ה, משה, כאשר בא אור השמש נכלל אור הלבנה בתוכו^[א] עכשו שאתה השמש, איך יעמדו ביחד השמש והלבנה^[ב] הלא הלבנה אין מאירה אלא בשעת שקיעת השמש, אבל עכשיו אין אתה יכול ליכנס, אם תרצה לדעת ממנה, שלה לך אנשים לטובתך, בשביל לדעת, בוא וראה שמה אם תאמר שהוא לא ידע שלא יכנס לארץ בזמן ההוא, לא כן, אלא ידע, רק שהיה מבקש לדעת ממנה טרם שיסתלק, ושלה אלה המרגלים, וכיון שלא השיבו דבר כהוגן, לא שלה פעם אחר, עד שהקב"ה הראה לו, שכתוב (דברים ל"ב) עלה אל הר העברים הזה וראה את הארץ, וכתוב ויראהו ה' את כל הארץ, ולא זה בלבד, אלא כל אותן שעתידין לעמוד בכל דור ודור, כלם הראה לו למשה, כיון שהתחיל משה לשלה, מה אמר להם, היש בה עץ, וכי מה זה שאמר, ואם תאמר שלא ידע, לא, אלא כך אמר משה, אם יש בה עץ, הריני יודע שאכנס שמה, מהו עץ, זה עץ החיים, אבל שם לא היה העץ, אלא בגן עדן שבארץ, אמר אם יש בה עץ הזה, אני אכנס שמה, ואם לא אין אני יכול ליכנס.. (קנו.) אמר רבי יצחק משה בעץ החיים נדבק, ועל כן ביקש לדעת אם הוא נמצא בארץ או לא, לפיכך אמר היש בה עץ אם אין, והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ, שהרי עץ החיים נחמד לכל, והם לא הביאו אלא ענבים ורמונים ותאנים^[ג] אשר בעץ אחר תלויים ונאחזים, זהו שאמר הכתוב **שלה לך**, בשבילך, רבי יהודה פתח (משלי כ"ה) כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו ונפש אדוניו ישיב, כצנת שלג ביום קציר שמועיל לגוף ולנפש, ציר נאמן לשולחיו, אלו כלב ופנחס שהיו שלוחים נאמנים אצל יהושע, ונפש אדוניו ישיב, שהחזירו את השכינה לשכון בין ישראל ולא נסתלקה מהם, ואלו ששלה משה גרמו בכיה לדורות האחרונים, וגרמו שימיתו מישראל כמה אלפים ורבבות, וגרמו שתסתלק השכינה מן הארץ מבין ישראל.

זיו הזוהר

מפרשים שהכונה על ארץ ישראל היא בבחינת לבנה יען כי שורשה במלכות. **ג.** פירות האלה אינם נשפעים מעץ החיים שכלו טוב אלא מעץ הדעת טוב ורע, קליפה ותוך.

א. פירוש בעת זריחת השמש אין הלבנה מאירה, ואין ללבנה אור עצמי אלא מה שמקבלת מן אור השמש. **ב.** היינו משה ויהושע כאמרם ז"ל פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני הלבנה, ויש

זוהר פרשת שלח (קנח ע"א)

בשביל שלקחו עצה רעה לעצמם, מתו הם וכל אלה שקבלו דבריהם

וישלח אותם משה וגו'. כולם אנשים וגו'. כולם צדיקים היו, וראשי ישראל היו, אבל הם לקחו להם לטובתם עצה רעה, למה נטלו עצה זו, אלא אמרו אם יכנסו ישראל לארץ, יעבירו אותנו מלהיות ראשים, וימנה משה ראשים אחרים, שהרי אנחנו זכינו במדבר להיות ראשים, אבל בארץ לא נזכה, ובשביל שלקחו עצה רעה לעצמם, מתו הם וכל אלה שקבלו דבריהם.

זוהר פרשת שלח (קנח ע"ב)

כלב נשמת מהם - והלך להשתטח על קברי האבות

אלה שמות האנשים אשר שלח משה וגו'. אמר רבי יצחק משה הסתכל וידע שלא יצליחו בדרכם, אז התפלל על יהושע, ואז היה כלב בצרה, אמר מה אעשה, הרי יהושע הולך בעזרת עליונה של משה, שקשר בו אור הלבנה, והוא האיר עליו בתפלתו, לפי שהוא בבחינת שמש מה עשה כלב, נשמת מהם והלך להשתטח על קברי האבות, והתפלל שם תפלתו, אמר רבי יהודה בדרך אחר הלך בשביל עקום, והגיע אצל קברי האבות ונסתכן בנפשו, שהרי כתבו ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק, אבל מי שהוא בצרה אין מסתכל כלל, כך כלב משום שהיא בצרה לא הסתכל כלל, ובא להתפלל על קברי האבות, להנצל מעצה הזאת.

כיון ששלחו ליכנס שמה נצרך להיות בשלמות

ויקרא משה להושע בן נון יהושע. רבי יצחק אמר וכי הושע קראו הכתוב, והרי כתוב (שמות י"ז) ויאמר משה אל יהושע, ויהושע בן נון נער, ויחלש יהושע את עמלק, אלא אמר ליה משה, יה יושיעך מהם, רבי אבא אמר כיון ששלחו ליכנס שמה נצרך להיות בשלמות, ובמה, בשכינה, שעד אותה השעה נער נקרא כמו שביארו^[ד] ובשעה ההיא קשר לו שמה עמה, ואע"פ שמצינו שם יהושע בתחילה, הכתוב קראו כן על שם מה שעתידי להיקרא, אמר משה ודאי לא נצרך הוא ליכנס שמה אלא בשכינה, וכך ראוי להיות.

היש בה עץ אם אין וגו'. רבי חייא אמר וכי לא היה ידע משה שיש בה הרבה עצים משונים זה מן זה, והרי הוא היה משבחה לישראל כמה פעמים, והוא נסתפק בזה, והרי הקב"ה אמר לו למשה בתחלה שהיא ארץ זבת חלב ודבש, אמר רבי יוסי הרי העירו החברים שעץ זה אביו, שכתוב (איוב א') איש הי' בארץ עוץ איוב שמו, אמר רבי שמעון היה מרמז להם רמז חכמה על מה ששאלו תחלה, שכתוב היש ה' בקרבנו אם אין, אמר שם תראו אם ארץ הזאת נקשרת להו"ה או לאין, אמר להם אם תראו שפיר הארץ כמו בשאר ארצות שבעולם, יש בה עץ, עץ החיים, ולא ממקום עליון יותר, ואם תראו שפירות הארץ גדולים ומשונים מכל המקומות שבעולם, תדעו שהרי מן הקדמון הקדוש נשפע ונמשך השתנות העליונה

זיו הזוהר

ד. עד אז נקרא נער על שם המלאך מט"ט שהשכינה מתלבשת בו, ומשה העלה אותו אז

ההיא שמה מלכל המקומות שבעולם, ובזה תדעו היש בה עץ אם אין^[ה].. ועל כן והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ, לדעת השתנות שלו, והימים ימי בכורי ענבים, והימים למה נאמר, שהרי ואז בכורי ענבים היה די לומר, אלא והימים אותן ימים הידועים, כולם היו מחוברים בזמן ההוא באותו עץ שחטא בו אדם הראשון, כמו שלמדנו שגפן ענבים היה, ועל זה כתוב והימים, אותן ימים הידועים היו אז ימי בכורי ענבים דוקא.

זיו הזוהר
 בתפלתו למדרגה יותר עליונה. ה. ע"ץ, מרמז על המאיר בפרטיות בעולם האצילות. אי"ן, מרמז על מקור האלהות שנקרא אי"ן סו"ף עץ החיים ספירת התפארת שורש עולם היצירה,

השכינה נכנסה שמה עם כלב לבשר להאבות שהגיע הזמן שיכנסו בניהם לארץ שנשבע להם הקב"ה

ויעלו בנגב ויבא עד חברון. ויבאו צריך לומר, אלא אמר רבי יוסי כלב הוא שבא להתפלל על קברי האבות, אמר כלב, יהושע הרי ברכו משה בעזרת עליונה הקדושה, ויוכל להינצל מהם, ואני מה אעשה, נתישב להתפלל תפלה על קברי האבות, כדי להנצל מעצה הרעה של שאר המרגלים, רבי יצחק אמר מי שהיה חשוב מכולם זה נכנס בתוכו^[1] כי בו תולה הכל, ובוא וראה מי הוא משאר האחרים שהיה יכול לכנס שמה, שהרי כתוב ושם אחימן ששי ותלמי, ומן הפחד שלהם מי היה יכול לכנס במערה, אלא שהשכינה נכנסה שמה עם כלב לבשר להאבות, שהגיע הזמן שיכנסו בניהם לארץ שנשבע להם הקב"ה, וזה הוא ויבא עד חברון, למדנו אחימן ששי ותלמי ממי יצאו, הם היו זרע מאותן הנפילים שהפילים הקב"ה לארץ^[2] והולידו מבנות הארץ, ומהם יצאו הבורים שבעולם, כמו שכתוב (בראשית ו) המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, אשר מעולם, משנברא העולם נמצאו, אנשי השם, אחימן ששי ותלמי.

זוהר פרשת שמות (ז).

שוכני עפר לולא תפילותיהם על אנשים החיים לא היו מתקיימים חצי יום בעולם
רבי יהודה בן שלום היה מהלך בדרך ורבי אבא היה עמו, נכנסו למקום אחד ללון שם,
 כשבקשו לשכב הניחו ראשיהם על תל אדמה שהיה שם קבר אחד, טרם שישנו שמעו קול קורא מן הקבר ואומר, הזרע שנטמן בארץ זה שנים עשר שנה עברו מאז, ולא נתעוררתי עד עתה לבעבור שאראה כאן הפנים של בני, אמר רבי יהודה מי אתה, אמר ליה יהודי אני, ואני יושב נזוף שאין ביכולתי ליכנס למעלה, בשביל הצער של בני שגנבו עכו"ם ההוא כאשר היה נער קטן, ומכה אותו בכל יום, והצער שלו מעכב אותי מליכנס במקומי, ולא נתעוררתי במקום הזה אלא בשעה זו, אמר ליה האם תדעו בצער אנשים החיים, א"ל, **שוכני עפר לולא תפילותיהם על אנשים החיים לא היו מתקיימים חצי יום בעולם, ועכשו נתעוררתי כאן שהיו אומרים לי בכל יום שבקרוב יבא בני לכאן, ולא אדע אם חי או מת,** אמר ליה רבי יהודה מה מעשיכם שם בעולם ההוא, בתוך כך רעש הקבר ואמר קומו ולכו שבשעה זו ילקה בני, ויתמהו ויברחו משם כחצי מיל, ישבו עד שהאיר הבקר, קמו ללכת

זוהר פרשת שמות (ז).

1. פירוש ויבוא מוסב על אור השכינה שהיא החשוב מן הכל. 2. הם המלאכים עז"א ועז"ל. 3. רוצה

ויראו איש אחד בורח ועובר לפניהם במהירות, והיהדם נוזל על כתפיו, אחזו בו וסיפר להם מה שאירע לו, אמרו לו מה שמך, אמר ליה לחמא בר ליואי, אמרו ודאי שליואי בר לחמא הוא אותו המת, ויש לירא לדבר עוד עמו, ולא חזרו להקבר, אמר רבי אבא זהו שאמרו שתפלת המתים תגין על החיים, מניין, שכתוב ויעלו בנגב ויבא עד חברון.

זוהר פרשת שלח (קס ע"ב)

לאחר שכרתו אשכל ההוא באו להגביה לו לא יכלו באו ליקח לו לא יכלו, באו כלב ויהושע לקחו אותו והגביהו אותו ונוקף על ידם

ויבאו עד נחל אשכל וגו'. רבי אבא אמר לאחר שכרתו אשכל ההוא באו להגביה לו, לא יכלו, באו ליקח לו, לא יכלו, באו כלב ויהושע לקחו אותו והגביהו אותו, ונוקף על ידם, זה שאמר הכתוב וישאווהו במוט בשנים, באותן שנים יחידים, זמורה למה היו מבקשים, אלא אשכל הי' תולה בה, ובעוד שהיה מחובר במקומו נקרא זמורה, אחר כך קראוהו מוט, שכתוב וישאווהו במוט, נשאו לאותו דבר הידוע^[ח] לאותו דבר שכרתו, מכאן ידעו יהושע וכלב שהם ראויים ליכנס לארץ, ולהיות להם בה חלק ונחלה. כשבקשו ללכת נתיעצו עליהם שאר המרגלים^[ט] עמד כלב לפני הפירות. אמר פירות פירות. אם בשבילכם אָנּוּ נהרגים. מה אָנּוּ נחשבים בחלקך. מיד הקילו עצמם והתמסרו לשאר המרגלים. רבי אלעזר אמר לא התמסרו לאחרים. שהרי כתוב וישאווהו במוט. וכתוב בשנים. ובכולם לא היו שנים כמוהם. ומכאן למד יהושע אחר כך שכתוב (יהושע ב') וישלח יהושע בן נון מן השטים שנים אנשים מרגלים ואלו שנים הרי ביארו הראשונים. וכאשר הגיעו אצל ישראל אז נתנו הפירות לשאר המרגלים. והם נשארו ועשאו לעצמם כשיריים. רבי יצחק אמר כשהיו מגיעים אצל אותן הענקים. היו משימים את מטה משה לפניהם וניצולו. ומניין שמטה ההוא נתן להם משה. זה שכתוב ויאמר אליהם עלו זה בנגב. כתוב כאן עלו זה. וכתוב שם (שמות ד') ואת המטה הזה תקח בידך וגו'. ובשבילו נצולו. שאם תאמר שאלו הענקים הניחו להם. לא. אלא באו לתפשם. והיו משימים לפניהם מטה ההוא ונצולו מהם. רבי יהודה אמר מסורת שם הקודש מסר להם משה. ובשבילו נצולו מהם.

בג' שמות נקראו. נפילים, ענקים, רפאים / על הכל מוחל הקב"ה לבד מן לשון הרע

ר' חייא אמר בג' שמות נקראו. נפילים, ענקים, רפאים, וכולם היו מאריכים ימים, נפילים נקראו בתחלה, אחר כך כאשר התחברו בבנות האנשים והולידו מהן, נקראו ענקים, אחר כך כשהלכו ושטו בעולם הזה, והיו נרפים מעולם העליון, נקראו רפאים.. רבי שמעון אומר אלמלא נכנסו ישראל לארץ עם האומנות של לשון הרע, לא היה מתקיים העולם רגע אחד, מי האומן של לשון הרע, הנחש, וסוד הדבר משבא הנחש על חוה הטיל בה זוהמא, אמר

זיו הזוהר

לתרץ למה כתבו וישאווהו בלשון יחיד ולא וישאום בלשון רבים שהיה איזה מיני פירות. ט. פירוש שאר

המרגלים יעצו לעשות רע ליהושע וכלב בשביל שהפירות לא התמסרו להנטל אלא ע"י יהושע וכלב.

רבי שמעון ועל הכל מוחל הקב"ה לבד מן לשון הרע, לפי שכתוב (תהלים י"ב) אשר אמרו ללשונינו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו, בוא וראה כמה גרם לשון הרע ההוא, נגזר על אבותינו שלא יכנסו לארץ, ומתו אלו שאמרו, ונגזר בכיה לדורי דורות, כביכול כיון שהוציאו לשון הרע על ארץ הקדושה, כאלו הוציאו עליו, ולפיכך נתקנא הקב"ה על זה, והיו עומדים כל ישראל להכרת מן העולם, לולא תפלתו של משה.

זוהר מגנא ומצלא

הרשעה לתמוך למודר היתר הקדוש
מפ"ק צדמו"ר מהאמין שליט"א

לקבוד יומא דהילולא
של המקבל האלקו צדיק וסוד עולם
רבי מרדכי שרעבי ז"ל
ראש לעדת המקונים
-כ' חשוון תשע"ב-
בישיבת המיישר בבת ים
יום חשוון תשע"ב לפ"ק

הגה"ק רבי יצחק לייב אשכנזי
(בעל הסוה"ב) צ"ל

י"ג עשר רבות על חרובי העולם והמשמש ובא. משנת
השלושים וזאת הדיעה על כך בקול רוח (בכתבו)
משנת תרע"ג-93' ענין המשפט "כבר נעשתה על פני
העולם". הוא התרע על הסיפור העשירי לעם היתר
על אוהבו ועל הסנהגה ומורה הצפורה לעם היתר
על הכוון על הצורך במינור ספר הורה בישיבת
מיוון השם כי את משפט עם הנשים והדמויות.
בבסיסיהם ספרו ליסוד בספר הורה בישיבתו.
אך זה לא שנו בכקשותיו. הוא ענין כי יתעם ע"י ענה
נין מן השמים. וכמו כי הננין נדחה ונקו ע"י ענה
הרש"א. ועוד הפעם בשנת תרצ"ב. שכל העול (וכיבוד)
היומי אלה ס"י וזה דמגלת עם ישראל (וכיבוד)
הקולו. - רבים ראשי ישיבות קרים איתו מן העמים
איתם מתענים לעור את עם ישראל מלמד חודו
איתם ומשום של עם ישראל, הארדיות של העם ורובת
קריים (מכת נח)

זוהר תורה

זוהר פרשת שלח (קסא ע"א)

נכנסנו שמה לארץ שהיית משבחה בכל יום,

ויספרו לו ויאמרו וגו'. אמר רבי חייא למה נשתנה כאן שכתוב ויספרו, ולא כתוב ויגידו או ויאמרו בלבד, אלא כל אחד מלמד ענין אחר^[1] ויגידו, בכל מקום מורה על רמז שמרמז בחכמה, ויאמרו, היינו אמירה בפשוט, ויאמרו, היינו הרהור הלב, ויאמרו, היינו צווי, ויספרו, היינו ביאור הענין בכל מקום, באנו אל הארץ, הלכנו צריך לומר, אלא באנו^[2] נכנסנו שמה לארץ שהיית משבחה בכל יום, ואמרת תמיד שאין כמוה, וגם זבת חלב ודבש היא, רבי יצחק אמר מי שרוצה לומר שקר אומר דבר אמת בתחלה, כדי שיאמינו לו שקריו, רבי חייא אמר כך אמרו, נכנסנו לארץ שהיית משבחה כל יום ואמרת שאין כמוה, והעלית שבחה על הכל, ואין כן, שהרי זה פריה, אשכל אחד מאותן הקטנים כרתו, אמרו אם זה הנחיל הקב"ה לישראל, וסבלו בשביל זה כל אותן הצרות והיגיעות, הרי בארץ מצרים יש ענבים ופירות הארץ יותר פי שנים.

עצה לקחו להוציא שם רע על הכל - על הארץ ועל הקב"ה

אפס כי עז העם וגו'. דרך העולם שאותן האנשים בעלי מלחמה יושבין מחוץ לעיר, לשמור הדרכים, וכאן אפילו בני העיר הם תקיפים וגבורים, והערים בצורות, שאפילו כל מלכי העולם יתאספו עליהם, לא יעשו בהם פגם, אמר רבי יוסי כל מה שאמרו בלשון הרע אמרו, וקשה מהכל מה שכתוב עמלק יושב בארץ הנגב, לאדם שנשכו נחש, כשרוצים להפחידו, אומרים הרי נחש כאן, רבי אבא אמר ודאי זה קשה מכל מה שאמרו, כלומר זה שנלחם מלחמה בכולם, הרי הוא עומד כאן, ובאיזה מקום, בארץ הנגב, שהרי זה המקום ליכנס בו, מיד ושתא כל העדה ויתנו את קולם בבכי, קבעו בכיה לדורות לעולם בלילה ההוא, אמר רבי יוסי עצה לקחו להוציא שם רע על הכל, מה על הכל, על הארץ ועל הקב"ה, אמר רבי יצחק על הארץ ניחא, על הקב"ה מניין, אמר ליה זה נשמע ממה שכתוב אפס כי עז העם, מי הוא זה שיכול להכניעם, כי עז העם דוקא, וכתוב עמלק יושב בארץ הנגב, אז גרמו כל זה כמו שנתבאר, ובקש הקב"ה להכריתם מן העולם, זה שאמר הכתוב (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידם לולא משה בחירו עמד בפרץ לפניו וגו'.

זיו הזוהר

י. מבאר המשמעות של ויגידו, ויאמרו, ויספרו, מורה על רמז של חכמה לא נכתב כאן ויגידו. יא. מבאר כי באנו משמעותו כניסה לתוכה לחקור

זוהר פרשת שלח (קסא ע"ב)

זכאים הם ישראל מעכו"ם שבעולם שהקב"ה בחר בהם ומתפאר בהם שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה

ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר וגו'. רבי אחא ור' יוסי אמרו, זכאים הם ישראל מעמים עכו"ם שבעולם, שהקב"ה בחר בהם ומתפאר בהם, שהרי העולם לא נברא אלא בשביל ישראל שיעסקו בתורה, לפי שזה בזה נקשרים, וישראל למטה בעולם הזה הם הקיום שלו והקיום של כל שאר עמים, מתי, בזמן שעושים רצון רבונם, בוא וראה כאשר ברא הקב"ה לאדם בעולם התקינו כדמיון העליון, ונתן לו כחו וגבורתו באמצע הגוף, כי שם שורה הלב שהוא התוקף של כל הגוף, ומשם ניזון כל הגוף, ולב זה נאחז ונתחזק במקום העליון שלמעלה שהוא המוח שבראש, וזה נקשר בזה, ובדמיון זה התקין הקב"ה את העולם, עשה גוף אחד והתקין אברי הגוף סביב הלב, והלב שורה באמצע כל הגוף, וכל אותן האברים ניזונים מן הלב ההוא שהוא תוקף הכל, והכל בו תולה, ולב ההוא נקשר ונאחז במוח העליון השורה למעלה, בוא וראה כשבקש הקב"ה לברוא העולם התקין לים האוקיינוס שיסובב כל יושב העולם, והישוב של כל שבעים אומות הסדיר מסביב לירושלים, וירושלים באמצע של כל הישוב שורה, והיא הסובב להר הבית, והר הבית סובב לעזרות ישראל, ואותן עזרות סובבות ללשכת הגזית אשר שם סנהדרי גדולה יושבים, ולמדנו שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד בלבד, ולשכת הגזית סובב למזבח, והמזבח סובב לבית האולם, והאולם להיכל, והיכל לבית קודש הקודשים ששם שורה השכינה והכפרת והכרובים והארון, כאן הוא הלב של כל הארץ והעולם, ומכאן נזונים כל אותן מקומות היושב שהם אברי הגוף, ולב הזה נזון מן מוח הראש, ונאחזים זה בזה, זה שכתוב מכוון לשבתך פעלת ה'.. כדמיון זה הוא למעלה מעלה, והוא בסוד מלך העליון, ובסוד הכבוד הנעלם, עד שנמצא שהכל נזון מן מוח העליון הנעלם מהכל, וכאשר מעיינים בעיני האלה יובן שהכל נקשר זה בזה וזה בזה, בוא וראה כאשר מאיר הקדמון הנעלם בהמוח, והמוח מאיר להלב בדרך נעם ה', זה נקרא כח ה' [זש"כ ועתה יגדל נא כח ה'] אותו הכח הבא מן הקדמון הקדוש שהוא טמיר ונעלם, יגדל נא, שיתרבה ויתגדל למעלה מעלה, ויהיה נשפע ונמשך למטה, כאשר דבתר, כמו שביארו, לאמר, ללמדו מכאן כל דורות האחרונים לעולם ולעולמי עולמים, לאמר, לומר כך בשעת צרה, לומר כך בשעת הרוחה, ומה הוא ה' ארך אפים וגו', והרי ביארנו הדברים, אמר רבי יצחק אמת למה נסתלק מכאן, אמר רבי חייא הם גרמו לזה שנסתלק מכאן, שהרי בשקר התנהגו עצמם, ובמדה ההוא שהאדם מודד, בה מודדים לו, וכן שאר מדות אחרות נסתלקו, שלא יכול משה לאמרם, משום שהם גרמו זה, סלחתי כדברך, כדברך ממש, וזה העירו החברים, וזה נדרש.

זיו הזוהר

נועם ה', פירוש על ידי הבינה, זה נקרא כח ה', וכל ענין זה המאמר הוא להבין איך שייך אצל הבורא שיתגדל כחו דמשמע שלפעמים כחו קטן, הלא

פנימיות שלה. יב. פירוש כאשר באה הארה חדשה מן כתר עליון לספירת החכמה שהיא בבחינת מוח, וכאשר המוח מאיר להלב, היינו להתפאר בדרך

זוהר פרשת שלח (קסג ע"א)

אדם הלוּבש ציציֵת ונתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות עליונות, נעשה בכל יום תמים.. צד הרע כאשר יסתכל באדם הזה בל יוכל להרע לו בעין רעה

במדבר הזה יתמו. פתח רבי אילאי ואמר, כתוב תמים תהיה עם ה' אלהיך, מה בין תם לתמים, באברהם כתוב התהלך לפני והיה תמים, יעקב שנשתלם יותר כתוב בו ויעקב איש תם^[ג] למה נקרא איש תם, לפי שלא נשאר בו פסולת כלל, שהרי פריעה היתה בו, ובזה שנתפרע נטהר מפסולת ההוא, ונתבטל זוהם הפסולת לגמרי, אבל אברהם שלא נצטוו על פריעה^[ד] כתוב בו תמים.. כדמיון הזה אדם הלוּבש ציציֵת, ונתעלה אחר כך בתפילין תוך מדרגות עליונות, נעשה בכל יום תמים.. **צד הרע כאשר יסתכל באדם הזה, בל יוכל להרע לו בעין רעה,** שהרי אז הוא תמים עם ה' אלהיו ממש.. כדמיון הזה דור המדבר נתתקנו להיות כל אחד מהם תמים עם ה', ועל סוד זה כתוב במדבר הזה יתמו, ואם תאמרו שכאשר נאמר יתמו לרעה נאמר, כך הוא ודאי, שהרי היה להם להיות כל אחד תמים עם ה' בארץ הקדושה, מקום שהשכינה שרויה שם, להיות פנים בפנים ביחד עמו, ועכשיו כל אחד היה תמים במדבר שמבחוץ מארץ הקדושה, מקום הרחוק משם, שאין מסתכלים פנים בפנים עמו, להיות עם ה' כראוי.. ועוד ביארו במדבר הזה יתמו, אבל במקום אחר לא^[ט] ושם ימותו, אבל במקום אחר לא, וזה בגופים אבל לא בנשמות.. **שלא היה בעולם דור עליון כדור המדבר, ולא יהיה עד שיבוא מלך המשיח, והם בני עולם הבא, ולעתיד לבוא כאשר יחיה הקב"ה את המתים עתידים הם להחיות בראשונה, כמו שכתוב (ישעי' כ"ו) יחיו מתים, אלו הם דור המדבר.. ועוד כדמיון זה ביארו מה שכתוב ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה, מה פגריכם, זה יצר הרע, כולל זכר ונקבה^[טז] החסרונות שיש בכם בשביל יצר הרע יפלו במדבר הזה, כמו שכתוב (שמואל א' ל') אשר פגרו מעבור את הנחל, משום שרצון הקב"ה להכרית לאותן פגרים מן העולם לנצח, וסוף הפסוק מוכיח כך, שכתוב יפלו, ולא כתוב תפלו..**

זיו הזוהר

ואדמדם. **יד.** לא נצטוו אאע"ה על הפריעה כיון שאל נצרך לפריעה כידוע. **טו.** פירוש בעולם הזה אבל לא בעולם הבא, וגם כי רק הגופים יתמו אבל לא נשמותיהם. **טז.** כי היצר הרע מקורו מן ב' כחות

כתוב אני ה' לא שנית, ומבאר בזה שענינו הוא שיושפע אור חדש מן הכתר לחכמה ומן חכמה לבינה ומן בינה לתפארת ומלכות. **יג.** יבאר החלוק בין תם לתמים עד"ר החלוק שבין ירק וירקרק אדום

זוהר פרשת שלח (קסג ע"א)

כל נשים הצדקניות שבאותו הדור באות למרים, ויום ההוא נקרא יום שמחה, ויודעות להשתדל בידיעת ריבון העולמים

ודור המדבר זכו עכשו מה שלא זכו כאשר היו בחיים, שהרי ראשי ישיבות הרבה יש לעם הזה שבמדבר, בעלי מקרא בלבד, בעלי משנה לבד, בעלי אגדה לבד, ואלה ראשי הישיבות כולם בראשי חדשים ושבתות ומועדים מתאספים אצל ההר של אהרן הכהן, ונתעוררים אצלו, ונכנסים תוך הישיבה שלו, ומתחדשים שם בטהרת הטל הקדוש שיוֹרד על ראשו, ושמן השמחה שנשפַע עליו^[1] ועמו מתחדשים כולם בהתחדשות האהבה למלך הקדוש, עד שנקרא כאן הישיבה של אהבה, ואהרן נוסע עם כל הישיבה בהסתרה דקה, יעיפו כנשרים לתוך ישיבה של אורה, והיא הישיבה של משה, וכולם עומדים מבחוץ ואין נכנסים פנימה, אלא אהרן בלבדו, ולפי השעה נקראים בשם^[2] ואין מי שיראה לו למשה, שהרי מסוה ההוא של פניו פרוסה לפניו, ושבעה ענני כבוד סביבו.. משה יאמר דבר סתם לאהרן, ואהרן מפרש לראשי הישיבות, במה מפרש, בכל אותן מעיינות החכמה שנסתמו ממנו כשהגיע זמנו של יהושע, ועכשיו הוא מחזירם אליו בכמה פליאות ומקורים ומעינות ונחלים הנובעים בכל ענין וענין, כל נשים הצדקניות שבאותו הדור באות למרים גם כן באלה הזמנים, ואז עולות כולן כתמרות עשן תוך המדבר הזה, ויום ההוא נקרא יום שמחה, הנשים בלילי שבתות ובלילי ימים טובים לכן באות אצל מרים, ויודעות להשתדל בידיעת ריבון העולמים, זכאי דור הזה מכל הדורות שבעולם.

זוהר פרשת שלח (קנט ע"ב)

התיגעו בתורה ותרואו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו אותו

אמר רבי שמעון מפרשה זו למדנו סודות החכמה, ונשמע ממנה סודות עליונים ורמים, בוא וראה הקב"ה משבח התורה ואומר, לכו בדרכי תתיגעו בעבודתי, והרי אני מביאכם לעולמות טובים העליונים, האנשים שאינם יודעים אין מאמינים ואין מבינים, אומר הקב"ה לכו לתור עולם הטוב ההוא, עולם הנחמד ההוא, אומרים האנשים איך נוכל לתור לו ולדעת כל זה, מה כתוב עלו זה בנגב^[3] התיגעו בתורה ותרואו, הרי היא עומדת לפניכם, וממנה תבינו אותו.

ואת העם היושב עליה, אלו הצדיקים שבגן עדן, העומדים שורות שורות בכבוד עליון במדרגות עליונות

וראיתם את הארץ מה היא וגו'. מהתורה תראו עולם ההוא, שהרי היא ירושת נחלה שאני מביאכם בה, ואת העם היושב עליה, אלו הצדיקים שבגן עדן, העומדים שורות

זוהר פרשת שלח (קצ"ג ע"א)

הטומאה זכר ונקבה הנקראים סמא"ל ולילי"ת, יח. פירוש לפי שעה ידוע נקראים בשם ליכנס מי ולפיכך כתוב פגריכם בלשון רבים. יז. כמש"כ שראוי ליכנס, אבל בלתי קריאה אין רשות ליכנס שמה. יט. נגב רמז על חכמת התורה כמאמרם ז"ל (ב"ב כה). הרוצה להחכים ידרים. כ. חברון ענין וזה רמז על שפע אור עליון הנשפע לנשמת אהרן.

שורות בכבוד עליון במדרגות עליונות, החזק הוא הרפה, בה תראו אם זכו לכל זה כאשר התגברו על יצרם וכבשו אותו, אם לא, או שזכו כאשר התחזקו בתורה להגות בה יום ולילה, או אם כאשר רפתה ידם ממנה זכו לכל זה, המעט הוא אם רב, אם רבים הם אלה שהתיגעו בעבודתי והתחזקו בתורה, בשביל שזכו לכל זה, אם לא.

היש בה עץ אם אין, היש בה עץ החיים לעולם ולעולמי עולמים

ומה הארץ השמנה היא אם רזה. מהתורה תבינו מה הארץ, מה עולם ההוא, אם הוא משפעי טוב העליון ליושביו, או אם מגרע ממנה כלום, **היש בה עץ אם אין, היש בה עץ החיים לעולם ולעולמי עולמים**, או אם צרור החיים נמצא בתוכו, אם לא.

זוהר פרשת שלח (קס ע"א)

ויעלו בנגב. האנשים נכנסים בתוכה בנגב, בלב עצל, כמי שמתגיע לחנם ביבשות, שמחשב שאין בה שכר

ויעלו בנגב ויבא עד חברון. ויעלו בנגב. האנשים נכנסים בתוכה בנגב, בלב עצל, כמי שמתגיע לחנם ביבשות, שמחשב שאין בה שכר, רואה שהעשירות של עולם הזה אבד בשבילה, מחשב שהכל הוא בנגב, כמו שכתוב חרבו המים, ותרגומו נגיבו, אחר כך יבא עד חברון, כשבא להתחבר בה, וקורא ושונה בה.

וחברון זה מתורה שבכתב יוצא, אמור לחכמה אחותי את

ושם אחימן ששי ותלמי. רואה שם כמה פלוגתות, טמא וטהור, אסור ומותר, עונש ושכר, אלה הם דרכי התורה, דקדוקי התורה, ילידי הענק, שנולדו מצד הגבורה, וחברון שבע שנים נבנתה, אלה הם השבעים פנים לתורה, שבעים פנים יש לה, לכל צד עשרה, וחברון, זו התורה, שזה שמתגיע בה נקרא חבר, לפני צוען מצרים, למדנו שיש תורה כנגד תורה, והיינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה, **וחברון זה מתורה שבכתב יוצא, כמו שכתוב (משלי ז') אמור לחכמה אחותי את**^[כ] וזו נבנתה שבע שנים, שבשביל זה נקראת בת שבע, לפני צוען מצרים, כמו שכתוב (מלכים א' ה') ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים.

זיו הזוהר

התחברות באהבה זה לזה כאח לאחות, וכענין הכתוב מי יתנך כאח לי וגו' אשקך גם לא יבזו לי, שאין להתבייש בתלמוד תורה מן המלעיגים כי לא הביישן למד. **כא**. פירוש הברכה הוא להיותם

בזיון גדול האיך אין מכבדים את לומדי התורה

ויבאו עד נחל אשכל. אלה הם דברי אגדה ומדרש, שתלויים מצד האמונה, ויכרתו שמם זמורה וגו', לומדים משם ראשי פרקים, ראשי דברים הם לבני האמונה, שמחים בדבריהם, ומתברכים הדברים בתוכם^[כא] מסתכלים בשורש אחד ועיקר אחד, ולא נמצא בהם פירוד, ואותן שאין נמצאים בני אמונה ואין לומדים תורה לשמה, גורמים להאמונה להיפרד^[כב] זה שכתוב וישאוהו במוט בשנים, בפירוד, מה במוט, כמו שכתוב (תהלים קכ"א) אל יתן למוט רגליך, ומן הרמונים ומן התאנים, כלם משימים דברים האלה לצד הטומאה, לצד אפיקורסת, לצד הפירוד^[כג] זה שכתוב וישבו מתור הארץ, וישבו, חוזרים לצד הרע, וחוזרים מדרך האמת, אומרים מה מועלת לנו, עד היום לא ראיתי טוב לעולם, יגעתי בה, ובייתי ריקם, ואני יושב בביזיון העם^[כד] ולעולם ההוא מי יזכה ומי יכנס לתוכו, מוטב לנו שלא נטריח כל כך.

ויספרו לו ויאמרו וגו'. הרי עמלתי ויגעתי בשביל לדעת חלק של עולם ההוא, וגם זבת חלב ודבש היא, טוב היא עולם העליון ההוא, כמו שהבנתי בתורה, אבל מי יכול לזכות בו.

הלומד תורה צריך להיות חזק וגיבור וכן צריך שיהיה לו עושר בתים מלאים כל טוב שלא יסחר להם כלום

אפס כי עז העם. תקיף הוא העם, שאין כל העולם חשוב כלל, שיהיה להלומד תורה עושר רב שיוכל לעמול בתורה, מי הוא שיזכה בה, ודאי אפס כי עז העם היושב בארץ, מי שרוצה לזכות בה צריך להיות תקיף בעשירות, כמו שכתוב (משלי י"ח) ועשיר יענה עזות, והערים גדולות ובצורות, בתים מלאים כל טוב שלא יסחר להם כלום, ועם כל זה וגם ילידי הענק ראינו שם, נצרך לגוף חזק וגבור כארי, לפי שהתורה מתשת כחו של אדם, להתייגע בעניי איסור והיתר, טמא וטהור, כשר ופסול, מי יכול לזכות בה, ועוד עמלק יושב בארץ

זיו הזוהר

ענינים רעים היפוך האמת, וזהו הרמז מן הרמונים ומן התאנים, פירוש חלק מאותן הפירות ולא כולן, היינו שעושים להיפוך, קליפתם או כלים וזורקין הפנימיות לחוץ, דלא כרבי מאיר. **כד.** שאין העם מכבד ללומדי תורה.

כמעין המתגבר להבין דבר מתוך דבר. **כב.** פירוש שהשכינה מסתלקת מהם. **כג.** כאמרם ז"ל שמי שלומד תורה לשמה הוא זוכה שנעשית לו סם חיים, ומי שאינו לומד התורה לשמה הוא בכלל לא זכה ונעשית לו סם המות ללמוד מדברי תורה

הנגב, אם יאמר האדם שאפילו בכל זה יזכה, הרי יצר הרע הקטיגור, מקטריגו של אדם הנמצא תמיד בגופו, והחתי והאמורי וגוי, ועוד כמה מקטריגים נמצאים שם, שלא יכול האדם לעלות לעולם שהוא כלל, מי יזכה לו ומי יכנס בתוכו.

אך בה' אל תמרודו, שמבקש לכל נמרד בתורה, שהתורה לא צריכה עשירות, ולא כלי כסף וזהב

ויניאו את לב בני ישראל. בדברים האלה, לפי שהוציאו שם רע על התורה, כמו שכתוב ויוציאו את דבת הארץ, אבל אלה בני האמונה מה אומרים, אם חפץ בנו ה' ונתנה לנו, כיון שיעמול האדם ברצון הלב לפני הקב"ה, שאינו מבקש מאתנו אלא הלב, ולשמור אות הברית הקדוש^[כה] שכתוב (ישעי' ס') ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, אבל אך בה' אל תמרודו, שמבקש לכל נמרד בתורה, שהתורה לא צריכה עשירות, ולא כלי כסף וזהב, ואתם אל תראו את עם הארץ, שהרי גוף נשבר אם יעמול בתורה ימצא רפואה בכל, זה שכתוב (משלי ג') רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך, וכתוב ולכל בשרו מרפא, וכל אותן המקטרגים מכריזים ואומרים, פנו מקום לפלוני עבד המלך, משום זה אל תיראו, כי לחמנו הם, הם בעצמם יזמנו מזונות בכל יום לאותן העמלים בתורה, כמו שכתוב (מלכים א' י"ז) ואת העורבים צייתי לכלכלך, וכתוב והעורבים מביאים לו לחם ובשר^[כז] סר צלם מעליהם, מהו צלם, זה תוקף הדין הקשה, מה הטעם שסר, משום דה' אתנו אל תיראום, כי הקטיגוריא תסיר בשביל התורה, אשרי חלקם של העמלים בתורה לשמה, שהרי נקשרים בהקב"ה ממש, ונקראים אחים ורעים, זה שכתוב (תהלים קכ"ב) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך.

זוהר פרשת שלח (קנז ע"א)

לפיכך היה דינו סתום ולא נתפרש דינו כדינים אחרים לפי שענין זה צריך להיות בלחש ובהסתר ולא בהתגלות

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת. אמר רבי חייא איזו עצים כאן, ומי הוא זה, אלא זה צלפחד שהיה מחשב על אותן העצים איזו מהם גדול על השני, ולא היה חושש על כבוד ריבונו והחליף שבת לשבת, זה שכתוב כי בחטא"ו מת, בחטא ו' מת^[כח] לפיכך היה דינו סתום ולא נתפרש דינו כדינים אחרים, לפי שענין זה צריך להיות בלחש ובהסתר ולא בהתגלות, ולכך לא נאמר בנגלה, והקב"ה עשה כבוד לכבודו,

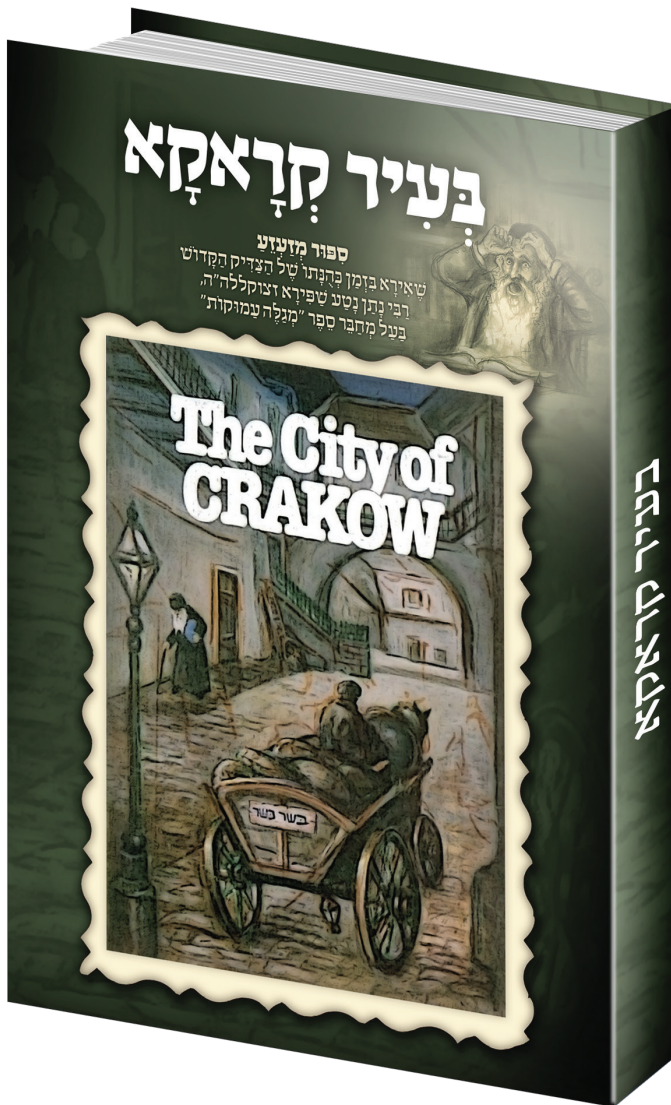
זיו הזוהר

רמז על התפארת שנקרא עץ החיים עלמא דדכורא, וצלפחד חטא נגדו שפרסם לעיקר את עץ הדעת טוב ורע מדת המלכות עלמא דנוקבא, וזהו שאמר שהחליף שבת לשבת ועשה לשבת התחתון שהיא מדת המלכות לעיקר, ולשבת העליון שהוא התפארת טפל, ולדעת רבי יוסי שצלפחד פרסם את המלכות לעיקר בהשתתפות עמה שאר עצים שהם הע' שרים, והרי זה ענין עבודה זרה בשתוף שנאסר לישראל.

כה. הנה שתי אלה יסוד כל היהדות, א', להיות בעל לב טוב, כאמרם ז"ל רחמנא לבא בעי, ואז יקיים ואהבת לרעך כמוך שזה כלל כל התורה כדברי הלל, ב', לשמור אות הברית הקדוש שלא יטמא אותו במה שאסרה התורה, ועל ידי שתי אלה, כל יהודי בכלל ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, ארץ העליונה שהוא עולם הבא. כז. כדעה זו שבגמרא דהיינו אנשים סוחרים, ויש לפרש דקאי גם על המקטריגים. כז. אות וא"ו

רבי יוסי אמר שאר עצים בשיתוף השבת היה מקושש, וקבל עונש לפי שעה ונתכפר חטאו, ועל כן נתקשה משה בדין בנותיו, שלא ידע אם נתכפר וצריך להיות לבנותיו חלק ונחלה, או לא, כיון שהקב"ה זכר שמו, שכתוב כן בנות צלפחד דוברות, נודע שהרי נתכפר חטאו, בוא וראה ב' עצים הם, אחד למעלה ואחד למטה, בזה חיים ובזה מיתה, מי שמחליפם גורם לו מיתה בעולם הזה, ואין לו חלק בעולם ההוא, וע"ז אמר שלמה (משלי כ"ה) דבש מצאת אכול דייד וגו'.

זוהר פרשת שלח (קעד ע"ב - רועה הנאמן)

ציצית - זה הוא האות של המלך לזכור ולעשות

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת. מצוה זו היא לזכור כל מצות התורה על ידה, כמו שכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם, זה הוא האות של המלך לזכור ולעשות, כתוב ועשית ציץ זהב טהור, והרי ביארנו הסוד של הציץ שיתעטר בו הכהן הגדול, וזה הוא הציץ לבעבור שישתכלו בו העינים, שהוא האות של עולם העליון שנתעטר בו הכהן הגדול, ולפיכך ההסתכלות בו מכפר על עזות פנים, שלא הי' ביכולת לעמוד בפניו אלא פנים של אמת, סוד של כל אותן הפנים העליונים שהם פנים של אמת, פני אמת הנכללים באמת של יעקב, ציצית היא בחינת נקבה, סוד עולם התחתון לראות ולזכור, ציץ הוא בחי' זכר, ציץ לכהן, וציצית לכל אדם, ולמדנו שאסור להסתכל בהשכינה, לפיכך יש תכלת לפי שהתכלת הוא כסא לבית דוד ותקון שלו, וזו היא היראה מלפני ה' להתירא מהמקום ההוא, ועל כן כתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה', וזו הכסא שדנים בה דיני נפשות, כמו שביארו שכל הגוונים יפים לחלום מלבד תכלת, שהיא הכסא שעולה בה דיני נפשות.

מה הטעם של אותן הזכירות, אלא משל לבן שפרץ גדר ונשכו כלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו היה אומר, תזכור כאשר נשך אותך הכלב

כתוב ונתנו על ציצית הכנף פתיל תכלת, ונתנו על הכנף לא כתוב, אלא ונתנו על ציצית, שזה החוט מכסה על שאר החוטין, וראיתם אותו וזכרתם, וכתוב זכור את אשר עשה לך עמלק, מה הטעם של אותן הזכירות, אלא משל לבן שפרץ גדר ונשכו כלב, כל זמן שאביו רוצה להוכיח לבנו היה אומר, תזכור כאשר נשך אותך הכלב, אף כאן וראיתם אותו וזכרתם, שהרי הוא המקום שהנשמות עולות בו לידון, כמו כן והי' כל הנשמות וראה אותו וחי, מפני מה, אלא כאשר הרים עיניו וראה אותו התבנית של הנושך לו היה נתירא והתפלל לפני ה', והי' יודע שזה עונש לרשעים, כל זמן שהבן רואה הרצועה של אביו מתירא מאביו, ניצל מן הרצועה ניצל מן הכל, מי גרם לו להנצל, זה שראה בעיניו רצועה היא, אותה הרצועה גרמה לו להנצל, ועל כן וראה אותו וחי, ראה הרצועה שהכתה לו, והיא עשתה לו שינצל, אף כאן וראיתם אותו וזכרתם ועשיתם בודאי, ואם לא, הרי הרצועה, והיא תגרום לכם שתהיו חוזרים לעבודתי תמיד, ואז ועשיתם.

אלו שקוראים קריאת שמע בלא ציצית ומעידים עדות שקר בכל יום, וי להם שאין להם חלק בעולם הבא

ולא תתורו אחרי לבבכם, ימנע מכם דרכים אחרים הרעים בודאי, לא תתורו ולא תעשו רעות, ועל כן עולה בציצית גוון תכלת זה, שתכלת דומה לכסא הכבוד, מה כסא הכבוד עושה לאדם שילך בדרך הישר לטהרו, אף תכלת זה עושה לאדם שילך בדרך הישר בודאי, שכולם צריכים להתירא מזה המקום וללכת בדרך הישר.. כי מצות ציצית כוללת תכלת ולבן דין ורחמים, באש יש אש לבן שאינו שורף, אש התכלת שורף ומכלה, זה שאמר הכתוב (ויקרא י') ותאכל על המזבח את העולה, לבן בחינת ימין תכלת בחינת שמאל, עמוד האמצעי אחוז בין שניהם גוון ירוק, ולפיכך ביארו חכמי המשנה מאימתי קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת ללבן, ובשביל זה תקנו לקרות פרשת ציצית בקריאת שמע, ואלו שקוראים קריאת שמע בלא ציצית ומעידים עדות שקר בכל יום, וי להם שאין להם חלק בעולם הבא, וי לנפשם שעולים בכסא ההיא של תכלת לידון, ועליהם כתוב (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני.

זוהר פרשת פנחס (רכו).

וכך אומר הקב"ה להמחנות שלמעלה, מי שמתפלל בין שיהיה גבור, בין שיהיה חכם, בין שיהיה עשיר בזכיות, גבור וחכם בתורה ועשיר במצות, אל תיכנס בהיכל זה תפלתו עד שתראו בו אלה הסימנים שהכניס עצמו בעשרה תקונים שלי, ולפיכך דרשו חכמי המשנה אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו, מי שיהיה רשום עם אלה הסימנים בבגדו תקבלו תפלתו, סימן אחד הוא שיהיה נרשם בתפלתו עם תכלת בכנפי מצות ציצית, שהוא דומה לרקיע, שהוא מטטרון צורה שלו תכלת שבציצית... מגוון זה מפחדים עליונים ותחתונים, מחנות הים מפחדים ממנו, מחנות הרקיע שמראהו תכלת ממנו מפחדים, מחנות של אש הגיהנם מפחדים ממנו, וזה התכלת הוא ידן, דינ"א אדנ"י, דינא דמלכות"א דינא, ושני הגוונים נרשמים בהטלית, אחד לבן ואחד תכלת, ועל שני גונים האלה נאמר (שמות כ"ד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, לובן הספיר הוא כולל שני הגונים רחמים ודין לבן ושחור שחרית התכלת, ועל אלו שני הגונים רמזו רבנן מאימתי קורין את שמע בשחרית, משיכיר בין תכלת לבן, להיות בת המלך בק"ש שהוא יחוד הקב"ה כלולה משני גוונים הלאה, שהם הוי"ה אדני רחמים ודין, כדמיון הקב"ה שהוא כולל ב' גונים הוי"ה אדני, להיות רחמים ודין, כסא דין וכסא רחמים.. זכאים הם הצדיקים שבגדיהם ותקונם ניכרים למעלה להיטיב להם בעולם הזה ובעולם הבא, ע"כ ר"מ.

זוהר הוספות

מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה ותפילין בראשו בשעה שיוצא בין שני המזוזות נזדמנת השכינה עליו

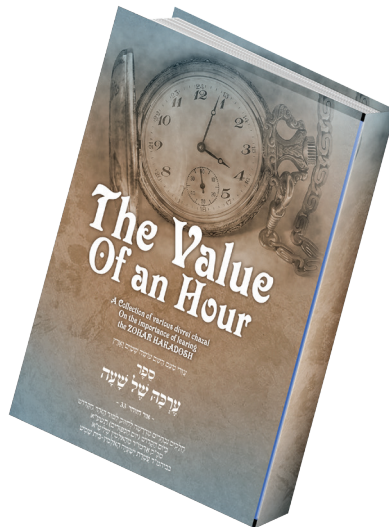
אמר רבי נהוראי מעיד אני על מי שיוצא משער ביתו עטוף בטלית של מצוה ותפילין בראשו, בשעה שיוצא בין שני המזוזות נזדמנת השכינה עליו, ושני מלאכים

העומדים עליו אחד מימינו ואחד משמאלו, כולם מלויים אותו עד בית הכנסת ומברכים אותו, קטיגור האחד שעומד לפני פתח בית האיש הולך מאחריהם ועל כרחו עונה ואומר אמן.

זוהר פרשת שלח (קעה ע"ב)

כל שאינו זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף של מצוה, ולהתלבש בלבוש של מצוה כאשר נכנס בעולם ההוא עומד שם בלבוש מטונף

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדורתם. אמר רבי יצחק כל איש שאינו זוכה בעולם הזה להתעטף בעטוף של מצוה, ולהתלבש בלבוש של מצוה, כאשר נכנס בעולם ההוא עומד שם בלבוש מטונף שאינו נצרך, ועומד בדין על זה בוא וראה כמה לבושים מכונים בעולם ההוא, וזה האיש שלא זכה בעולם הזה בלבוש של מצוה, כשנכנס לעולם ההוא מלבישים אותו בלבוש אחד הידוע אצל שרי הגיהנם, ולבוש זה הוי למי שנתלבש בו, שהרי כמה ממוני העונשין מזומנים לאחוז בו ומכניסים אותו לגיהנם, ושלמה הלך צוח ואמר (קהלת ט') בכל עת יהיו בגדיך לבנים.

פרשת שלח (קעה).

סודות הספר - ספרא דצניעותא

למדנו בסודות הספר שנקרא ספרא דצניעותא, ארבעה מלכים יוצאים לעומת ארבעה עדים, התלויים בהם כענבים באשכל, וכרוכים בהם^[כח] ז' שרים, מעידים העדות ואין עומדים במקומם.

זוהר פרשת שלח (קעה).

כמה עדים עשה הקדוש ברוך הוא להעיד באנשים וכולם בעצה טובה ובהתראה עומדים נגדו

אמר רבי יהודה כמה עדים עשה הקדוש ברוך הוא להעיד באנשים, וכלם בעצה טובה ובהתראה עומדים נגדו, כאשר יקום בבקר ומוציא רגליו ללכת, עומדים העדים נגדו ומכריזים ואומרים רגלי חסידיו ישמר וגו', שמרו רגליך כאשר תלך, פלס מעגל רגלך, כאשר יפתח עיניו להסתכל בעולם, אומרים העדים, עיניך לנכח יביטו, כשרוצה לדבר, אומרים העדים, נצרו לשונך מרע וגו', כשמוציא ידיו לעסוק בעניני העולם, אומרים העדים, סור מרע ועשה טוב, אם שומע להם הרי טוב, ואם לא, כתוב (זכר"ג) והשטן עומד על ימינו לשטנו, כלם מעידים עליו את חטאיו למעלה, אם יבקש האדם לעמול בעבודת הקב"ה, כל העדים מליצים טובים לפניו, ועומדים להעיד עליו טובות בשעה שנצרך לו, אדם הקם בבקר מברך כמה ברכות, מניח תפילין בראשו בין עיניו, כשרוצה לזקוף ראשו רואה שם הקדוש העליון נאחז ונרשם על ראשו, ורצועות תלויות מצד זה ומצד זה על לבו, הרי הוא מסתכל בכבוד רבונו, כשמוציא ידיו רואה ידו השמאלית שמקושרת בקשר של השם הקדוש, מחזיר ידו ומסתכל בכבוד רבונו, כשמתעטף בעטוף של מצוה, נמצא שבארבע כנפות בגדו יוצאים ארבעה מלכים לעומת ארבע, והם ארבעה עדי אמת של המלך התלויים מארבע כנפות, ותלויים בהם כענבים באשכל, מה אשכל שהוא אחד ותלויים בו כמה ענבים מצד זה ומצד זה, כך ציצית היא מצוה אחת ותלויים בה כמה ענבים, וזגים וזמורות כרוכים בהם ז' שרים, אלו הם ז' כריכות מחוט התכלת שצריך לדרך בו בכל ציצה וציצה, או להרבות עד י"ג, מי שמוסיף אל יוסיף יותר מ"ג, מי שממעט אל ימעט פחות משבע, ולמדנו

זוהר פרשת שלח (קעה). **כח.** רבי יהודה מבאר דברי הספרא דצניעותא, החוטין, זגים הם הקשרים שבין הכרוכות, ואפשר לפרש שהענבים הם הקשרים שבסוף כל וזמורות הם החוטין עצמן.

שתכלת זה הוא סוד של דוד המלך, וזה הוא החוט של אברהם שזכה בו לבניו אחריו, מהו תכלת, תכלית של הכל[כט].

כנור של דוד המנגן מאליו למלך עליון הקדוש

רבי יהודה אמר שהוא נקרא כסא הכבוד, רבי יצחק אמר ז' כריכות מרמז על השכינה, שהיא שביעית של כלן בודאי[ל] שהרי היא מתברכת מן שש האחרות ע"י היסוד צדי"ק, ואם י"ג כריכות זה רמז שהיא מתברכת מן י"ג, כמו שביארו שמקבלת הארה מן י"ג מדות הרחמים, והיא הפתח של כלן[לא] וזה התכלת הוא חוט אחד הנצבע בגונו, וגוון שלו יוצא מן דג החלזון הנמצא בים כנרת, וכנרת על שם השכינה נקרא, וזה הענין שכנור היה תולה למעלה ממטתו של דוד, שהרי בודאי היא כנור של דוד המנגן מאליו למלך עליון הקדוש, ולפיכך הגוון שלו נדמה עד לרקיע, ומן הרקיע לכסא הכבוד, וכאן כתוב מצוה[לב] כמו שכתוב (מלכים ב' י"ח) מצות המלך היא, מדוע אתה עובר את מצות המלך, (נחמיה י"א) כי מצות המלך עליהם, ולמדנו שהיסוד והשורש מתעטרים כאחד בהמלך הקדוש[לג] וזה הוא הכתר והפתח לכל שאר הכתרים, שכתוב פתחו לי שערי צד"ק[לד] וכתוב זה השער לה, ועל כן כתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה', להכליל בזה כל שאר הכתרים, ועל כן הם מעידים עדות, ואין עומדים תמיד במקומם[לה] לפי שהיא מצוה.

לולב וערבה תשמישי קדושה הם ולמה נזרקים אלא עיקר תשמישי קדושה הן אלו שיש בהם כתב של השם הקדוש

ולמדנו שתשמישי מצוה נזרקים, ואם תאמר הרי לולב וערבה וכו' תשמישי קדושה הם ולמה נזרקים, אלא עיקר תשמישי קדושה הן אלו שיש בהם כתב של השם הקדוש, אמר רבי יצחק אותן החוטין של הציצית הן להראות איך שהכל תולה מכאן ומכאן לדי' צדי העולם מהמקום הזה[לו] והיא שולטת על הכל בסוד הלב, כי היא הלב של עולם הזה והלב של העליונים, והיא תולה בלב העליון[לז] והכל תולה בהלב שיוצא מן החכמה העליונה, אמר רבי יצחק שיעור האורך של חוטי הציצית נזכר בספר ציורי האותיות של רבי אלעזר, אמר רבי יהודה הקב"ה אומר מי שרוצה ללכת בדרך היראה שלי ילך אחר הלב

זיו הזהר

אחד, כנרמז בהכתוב כי כל בשו"א, לכך נקראין המצות על שם המלך, וזהו שאמר תאנא יסודא ושרשא, היינו יסוד ומלכות שנקראת שורש ישי, במלכא מתעטרין כחדא, פירוש שנעשים אחד עם ספירת התפארת. **לד.** ספירת מלכות נקראת צד"ק. **לה.** אפשר לפרש כונתו על מה שמתירין ציצית מבגד לבגד וגם שמותר להתיר הציצית ולזורקן כשרוצה להחליפן ביפים יותר. **לו.** פירוש מן המלכות. **לז.** פירוש לב עלאה היינו בינה שנקראת בינה לבא, והכל תולה בספירת החכמה. **לח.** היינו

כט. כי מדת המלכות היא סוף מעשה במחשבה תחלה. **ל.** היינו מן הז' ספירות המתחילות מן ספירת החסד. **לא.** כי היא ספירה הראשונה מתתא לעילא. **לב.** שכתוב וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה', כי התרי"ג מצות הן תרי"ג אורות של ספירת המלכות. **לג.** יתרץ בזה הקושיא שאם התרי"ג מצות הן האורות של המלכות מדוע כתוב מצות המלך, ומתרץ שזהו כיון שעל ידי כל מצוה ומצוה נעשה זיוג תפארת ומלכות יחוד קב"ה ושכינתיה ע"י ספירת היסוד המקשר אותם להיותם

הזה, ואחר העינים העומדות עליה, מי הן העינים, כמו שכתוב עיני ה' אל צדיקים, אבל אתם לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, מה הטעם, לפי שאתם זונים אחריהם.

פרשת שלח (קעו).

סוד עטיפת טלית של מצוה

אמר רבי חייא מפני מה נזכר כאן יציאת מצרים, שכתוב אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים, אלא לפי שכאשר יצאו ממצרים נכנסו בחלק הקדושה הזאת^[לח] ובכח זה הרג הקב"ה להרוגי מצרים, ועל כן במקומו נזכר יציאת מצרים ובמקומו הזהירם בזה, מהו במקומו, לפי שמצוה זו היא המקום שלה, למד רבי ייסא כתוב (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, כימי, כיום צריך לומר, שהרי ביום אחד יצאו ולא נתעכבו, אלא כאותן ימים העליונים שנתברכה בהם כנסת ישראל, כך עתיד הקב"ה להוציא את ישראל מן הגלות, ועל אז כתוב (ישעי' י"ב) ואמרת ביום ההוא הודו לה' קראו בשמו וגו', זמרו ה' כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ, מהו מודעת זא"ת^[לט] לפי שעכשו נודעת זאת בעטיפת טלית של מצוה, ובזמן ההוא תהיה מודעת זאת בכמה משפטים שלה, שיעשה הקב"ה אותות וניסים בעולם, ועל אז כתוב (זכרי' י"ד) ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ברוך ה' לעולם ואמן.

זיו הזוהר

שנכנסו בשער הראשון שהוא קדושת ספירת המלכות. לט. כי סתם זא"ת רמז על המלכות.

הוראה לחיוב חשבון תורם יקר אנא מלא במקומות הלבנים

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4	7	6	9	5						

לכבוד בנק _____
 סניף _____
 כתובת הסניף _____

אני/הח"מ _____ (שם בעלי החשבון כסופים בספרי הבנק)
 מס' זהות _____
 רחוב _____ עיר _____ מיקוד _____ טלפון _____

- נתונים/ים לכם בזה הוראה לחיוב את חשבוננו הנ"ל בסניפכם, בנין תרומה בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מדי פעם בפעם באמצעי מנגנוני, ע"י "גן עדן התחתון" כמפורט מטה כ"פרטי הרשאה".
- ידוע לי/לנו כי:
 - הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מפני/מאתנו בכתב לבנק ול"גן עדן התחתון" שתכנס לתוקף, יום עסקים אחד לאחר פתו ההודעה בבנק וכן, ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין.
 - אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל מראש חיוב מסוים ולכלד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב.
 - אם נקבעו:
 - ג. אהיה/נהיה רשאי/ם לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב אם אוכח/נוכח לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שעקבעו בכתב ההרשאה.
 - הם נושאים שעלינו להסדיר עם המוטב.
 - ידוע לי/לנו, כי סכומי החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לי/לנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בנין חיובים אלה.
 - הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מגיעה חוקית או אחרת לביצועו.
 - הבנק רשאי להוציא/ני/ן מהסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סיבה סבירה לכך, ויודיע לי/לנו על כך מיד לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה.
 - נא לאשר לי/גן עדן התחתון" בספח המחובר לזה, קבלת הוראות אלו מפני/מאתנו.

פרטי ההרשאה מספר פעמים _____ מתאריך _____ עד תאריך _____

חתימת בעלי החשבון

קוד מסלוקה		סוג חשבון	מספר חשבון																	
בנק	סניף																			

קוד מוסד										אסמכתא/קוד מזהה של הלקוח בחברה
4	7	6	9	5						

אישור הבנק

לכבוד "גן עדן התחתון" (עפי' זוהר פ' לך לך)
 רח' נחשון 10 בית שמש 29099
 בית שמש

קבלנו הוראות פ. _____ לכבוד חיובים בסכומים ובמועדים שיופיעו באמצעי מנגנוני שתצוינו לנו מידי פעם בפעם, ואשר מספר חשבוננו/ם בבנק יהיה נקוב בהם, והכל בהתאם למפורט בכתב ההרשאה.

רשמנו לפנינו את ההוראות, ונפעל בהתאם כל עוד מצב החשבון יאפשר זאת. כל עוד לא תהיה מגיעה חוקית או אחרת לביצועו, כל עוד לא התקבלה אצלנו הוראת ביטול בכתב על ידי בעלי החשבון, או כל עוד לא הוצאו/ו בעלי החשבון מן ההסדר. אישור זה לא יפגע בהתייבותיכם כלפינו, לפי כתב השיפוי שנחתם על ידיכם.

בכבוד רב,

 סניף _____
 תאריך _____
 חתימה וחותמת הסניף _____